

21ste zondag door het jaar A

Jes.22,19-23
Rom. 11, 33-36
Mt. 16, 13-20

De sleutels van het liefderijk aan ons toevertrouwd

"En gij, wie zegt gij dat ik ben?" Dit is een vraag gesteld aan Petrus, dus aan de Kerk, dus aan ieder van ons. Jezus stelt ons die vraag niet eenmaal, maar voortdurend opnieuw, op elk keerpunt van ons leven, bij elke ingrijpende levenservaring, bij elke belangrijke verandering: "Wie ben ik nu eigenlijk voor u op het punt waar gij nu staat?"

De idee die wij hebben over Jezus kan verschillen en evolueren naargelang onze meest ingrijpende levenservaringen. Wij zien Jezus anders in onze jeugd vol hoopvolle ontdekkingen, dan bij onze engagementen en verantwoordelijkheden als volwassene, of met de zorgen over onze gezondheid of over de kleinkinderen als gepensioneerde. Voor de één is Jezus iemand die vooral vrede en vergeving kan brengen in zijn onrustige ziel. Voor een andere is Hij Diegene die vooral oproept tot protest tegen het onrecht. Beiden hebben wellicht gelijk. Maar andere opvattingen over Jezus zijn misschien minder correct en moeten uitgezuiverd worden. Als wij horen wat sommigen in hun gebed aan Jezus durven vragen dan lijkt Hij op de eerste plaats een grote Toveraar die de macht zou bezitten te geven wat de mensen wensen: goed vakantieweer, geluk in het spel, succes in de zaken. Als wij ons Jezus zo voorstellen dan is het niet te verwonderen dat wij over Hem vlug ontgoocheld geraken en tegen Hem boos en opstandig worden. Een opstandigheid die eigenlijk heilzaam is. Want daarmee verbrijzelen wij niet de echte Jezus, maar een vals beeld die wij ons over Hem hebben gevormd. Neen, Hij is nooit de grote Wonderdoener die onze grillen inwilligt of de moeilijkheden in onze plaats kan komen oplossen. Wie is Hij dan wel? Steeds opnieuw klinkt de vraag: "Wie zegt gij dat Ik ben? Wie ben ik eigenlijk in uw ogen?"

Het uiteindelijk antwoord leren wij uit het evangelie van vandaag: "Gij, Heer, Gij zijt de Zoon van de Levende God!" En dat betekent dat ik Jezus erken als de diepste Drager van mijn wezen, mijn Hoop, de Bron van heel mijn leven; anders gezegd: dat de zichzelf gevende en dienstbare liefde, zoals Jezus ons heeft voorgeleefd, de kracht is van mijn bestaan, sterker dan elke beperking of dood. Dan aanvaard ik dat die zichzelf gevende en dienstbare liefde het uiteindelijk criterium wordt voor de keuze die ik op dit moment van mijn leven te maken heb. Een echte geloofsbelijdenis dus, die geen inzichtelijke aanvaarding is van een geloofswaarheid, maar een bezielde engagement in de persoon van Jezus Christus, Heer van de wereld, en in Zijn liefde, die de concrete keuzes van mijn leven mag blijven bezielen, telkens opnieuw, daar waar ik nu sta.

Na deze geloofsbelijdenis geeft Jezus een nieuwe naam aan Petrus, dus aan de Kerk, dus aan ieder van ons. Door die nieuwe naam openbaart Hij aan Petrus, dieper dan al zijn talenten of gebreken, de kern van zijn persoonlijkheid, zijn uiteindelijke levensopdracht: 'Rots zijn' waarop de kerkgemeenschap kan bouwen. Ook wij, die hier in geloof en dienstbaarheid een christelijke gemeenschap proberen te vormen, worden uitgenodigd "rotsen" te zijn, steunpunten, waar mensen rondom ons hulp vinden om Jezus' liefde gestalte te geven in onze wereld van vandaag.

Daarbij geeft Jezus de sleutels van het liefderijk aan Petrus, dus aan de Kerk, dus aan ieder van ons. Over het algemeen geven wij onze sleutels niet graag aan iemand anders, want dan krijgt die toegang tot iets zeer persoonlijks en kostbaars. Als wij uitzonderlijk onze sleutels toch aan iemand geven, dan voelen wij

dat wij hem een stuk van onze persoonlijkheid toevertrouwen. En dat is nu juist wat Jezus doet. Zijn persoonlijkheid toevertrouwen aan Petrus, dus aan de Kerk, dus aan ieder van ons. Voortaan dragen wij de verantwoordelijkheid om de kern van Jezus' persoonlijkheid, Zijn dienende liefde, over heel de aarde uit te dragen, om het koninkrijk van Zijn liefde waar te maken. Wat een vertrouwen! Wat een verantwoordelijkheid! Wat een opdracht! God vertrouwt Zichzelf toe aan onze mensen- handen en geeft ons volmacht om Zijn werk te volbrengen.

Pater Frans s.j.